

Štěpán Šimeček

Pan Štěpán Šimeček se narodil v předválečných letech 22. 12. 1936 v malé jihomoravské vesničce Sobůlky. Jeho otec Jan byl za války nasazený na nucené práci v Německu v době II. světové války, po válce pracoval jako dělník u Českých drah. Maminka Františka sloužila u sedláka. Dětství prožíval společně se svými pěti sourozenci v těžkém válečném období protektorátu Čechy a Morava, v této době začal chodit do školy, měšťanku dokončil v Kyjově.

Jeho další cesta vedla do Střediska pracujících dorostu Šroubárny Bohosudov v Krupce, kde se vyučil zámečnickem pro průmyslovou výrobu a opravu.

Vojenskou prezenční službu odsloužil jako spojař na Hranečnicku v Ostravě. I tady politická situace znovu sehrála v jeho životě roli. Výkon vojenské služby jim byl prodloužen z důvodu revolučního dění v Maďarsku 23.10 – 10.11 v roce 1956, kdy museli zůstat v bojové pohotovosti.

Po návratu domů, na umístěnkou, pracoval u Českých drah v Nymburku a pak v Kyjově. Život jej pak pracovními zavál do Vítkovických železáren, později do Moravsko-chemických závodů v Ostravě. Oženil se, s rodinou žil v Opavě, Ostravě-Vítkovicích a v Orlové-Lutyni. Naposled pracoval jako strojník na čerpací stanici Dolu Darkov v Karviné. Nyní, dnes vdovec, žije v Havířově.

Náš příběh se odehrává ve válečném roce 1942, malý Štěpán tehdy jako prvňáček žil v Sobůlkách. Jako každý chlapec byl zvědavý, chtěl se podívat na opevnění německých vojáků, kteří se zde opevnili, a proto se vydal na průzkum. Protože jej považovali za nepřítele, začali po něm střílet. Utíkal a snažil se proběhnout dřevěným plotem, ve kterém mu uvízla holínka. Neztrácel čas, utekl bez ní, tomu zachránilo život. Když se pak pro ni vrátil, byla prostřelená. Doma jej čekal výprask, ani ne kvůli holínce, ale ze strachu, že mohl přijít o život. Obec osvobodila rumunská vojska 28. dubna 1945.